

INTRODUCCIÓ KIT INICIADOR

Estimat iniciador/a:

A tu, que has pres el compromís com a militant d'acompanyar a un grup que s'inicia, va dirigit aquest Kit; ha de ser una eina que t'ajudi en la teva tasca.

Com a iniciador/a recorda que no només ets tu qui acompanya, sinó que t'has de sentir acompanyat pel consiliari, pels altres iniciadors i pel moviment.

Tu has d'iniciar a una forma de ser i de viure, aconseguida bàsicament amb la RdV; a una forma de relacionar-se amb els altres, obert a les diferents realitats de la vida col·lectiva; a una forma d'actuar, prenent postura davant les situacions i fets. A més a més d'acompanyar en la descoberta del moviment.

L'iniciador va al costat de les persones que acompanya, sent solidari de l'experiència de l'altre, escoltant i valorant el diàleg; estimulants, sense crear dependències. Sent conscient que en parlar, ho fa des de Jesucrist i des de l'Església.

Per tot això, per ajudar-te en la teva feina, et fem arribar aquest Kit que conté:

- Decàleg del " bon iniciador ".
- Notes sobre el funcionament dels grups.
- Esquema per a la RdV.
- Reflexió sobre la RdV.
- Document d'identitat del moviment.
- RdV programades.

DECÀLEG DEL BON INICIADOR (universitaris).

- 1.- Aconseguir que, poc a poc, els membres del grup proposin els temes.
- 2.- Presentar i proposar la participació a les diferents trobades, ponències i activitats del moviment.
- 3.- Respectar l'opinió de cada membre del grup, però a la vegada fent-li veure que hi ha altres punts de vista, tot despertant una visió crítica.
- 4.- En el Veure, aconseguir que tots els membres del grup diguin la seva i s'identifiquin en el tema proposat.
- 5.- En el Jutjar, intentar que al llegir el text no només es quedi en una lectura, sinó que es faci una explicació entenedora, veient el punt de vista cristià i creant un espai de reflexió. Sobretot en aquest punt és important reclamar l'ajuda del consiliari.
- 6.- En l'Actuar, fer que tots prenguin un compromís ja sigui personal o a nivell de grup.
- 7.- Procurar fer una revisió del compromís al cap d'un temps.
- 8.- Donar pas, poc a poc, a la independència del grup.
- 9.- Buscar el recolzament del consiliari, dels altres iniciadors i del moviment en general.
- 10.- Crear un clima de confiança dins del grup fent sopars, sortides, aniversaris...

NOTES SOBRE EL FUNCIONAMENT DELS GRUPS

- *Els primers passos: l'iniciador*

Qui és i què fa?

Tal i com indica la paraula, l'iniciador és la persona que situa el grup en la manera de funcionar del MUEC, en les activitats... Per tant, cal tenir en compte la situació d'on parteix el grup, el tarannà (animats, tímids, llançats...), l'entorn on es troba (universitat, parròquia, institut...), la història del grup (d'on vénen? Sempre han estat junts? Tots s'han confirmat? Quin procés de fe han seguit?), la perspectiva que tenen del MUEC (ho veuen com una secta i amb por, estan encuriósits, tenen reserves, no s'hi veuen...), etcètera. És important informar-se bé de tot això perquè és segons les característiques dels grups que es pot actuar d'una manera o d'una altra per tal d'engrescar-los.

Al principi s'ha de tenir molta cura dels detalls. Cal tenir molt present els processos de cadascú i del propi grup. No es pot deixar que un grup entri de ple a fer multitud de tasques dins el MUEC tot cremant etapes però tampoc oblidar que el contacte amb el moviment sempre és positiu per al grup. En el cas que sigui un grup de secundaris, és important mantenir reunions amb els pares per explicar-los què és el MUEC, què fan al grup, quines activitats realitza el moviment...

Les responsabilitats

Donar responsabilitats és la millor manera per tal de començar a sentir-se compromesos dins el grup. L'iniciador ha de procurar passar, el més aviat possible, a espectador i no pas esdevenir un catequista que diu, que parla i que porta el grup. Una bona manera de fer-ho és repartint responsabilitats. Una tasca important és la de "Responsable de grup" que se'n parla més avall. A aquesta persona se l'ha d'anar ajudant i situant perquè, possiblement, serà la primera vegada que agafa responsabilitats dins el moviment.

Iniciar en la RdV

Tot requereix el seu procés i és bo que el grup noti que va evolucionant. Cal començar per un nivell adaptat a ells i a partir d'aquí anar avançant. Al principi pot ser que es notin incòmodes a l'hora de treure fets i que la dinàmica els sigui farragosa. Cal intentar buscar maneres d'enfocar-los les coses. També es poden usar algunes RdV proposades. És interessant que aprenguin a apuntar coses en alguna llibreta per tal de tenir memòria dels fets tractats i adonar-se de com s'ha anat evolucionant al llarg del temps.

Si el mètode de RdV no els acaba de quadrar s'han de buscar variacions i no forçar-los. Cal que se sentin còmodes i que puguin anar augmentant el nivell de reflexió de mica en mica.

D'altra banda, encara que la RdV sigui l'eina bàsica del moviment també és bo fer altres dinàmiques com ara l'estudi d'Evangelis...

Sortides i celebracions

És bo que el grup faci sortides. Això ajuda a cohesionar-lo més i a treure'l de l'ambient habitual. Si a les sortides es pot combinar l'espai lúdic amb el tractar algun tema o fet que sigui distès i que vingui de gust a la gent del grup, molt millor.

També és bo anar, si més no de tant en tant, junts a missa. Així es participa de la parròquia que també és molt important. Si això d'anar a missa costa, és molt bona idea poder muntar alguna missa amb dos o tres grups més de MUEC i que vingui algun consiliari ordenat. La missa així és més vivencial i un s'hi sent més a gust.

Contacte amb el moviment

Cal tenir en compte que l'iniciador és la persona que ha de transmetre la idiosincràcia del moviment. Això vol dir que és important animar-los a assistir a trobades com Jornades, Campaments, Summerweeks i altres que puguin ser interessants. També és bo explicar-los què s'està fent, què se'ls demana... Però és molt important no cremar etapes. Cada grup (i cada integrant del mateix) té una evolució pròpia i no és bo implicar-lo més del compte.

És necessari que el grup tasti el moviment en les diferents trobades tan diocesanes com generals (exceptuant, potser, les assemblees). Si el grup no ho viu, mai se sentirà part del MUEC ni podrà gaudir del moviment plenament. En aquestes sortides, **és molt important que l'iniciador/a els acompanyi** ja que d'altra manera segurament no hi aniran. Aquesta condició és encara més necessària si el grup és de secundaris ja que no oblidem que els pares confien, en primer lloc, en l'iniciador/a.

Fi de la iniciació

Quan un grup ja sap funcionar de forma autònoma, coneix el moviment i la RdV, el paper de l'iniciador deixa de tenir sentit. Normalment això passa al cap de dos anys de funcionament (potser tres en alguns casos excepcionals). Aquest és el moment de fer el **pas a la militància** i és quan el grup se sentirà més corresponsable del que succeeix al moviment. **És importantíssim no allargar aquest moment** ja que si no l'etapa d'iniciació pot ser més llarga que la de militància i no és positiu. D'aquí la importància de l'assistència a trobades.

Amb qui ho fa tot això?

És important que l'iniciador compti amb el suport d'un consiliari. En el cas de no poder ser així, es necessari que la comissió diocesana o el responsable de zona hi estigui en estret contacte i l'ajudi en alguns moments. També és bo que la diòcesi tingui una dinàmica d'iniciadors i/o material formatiu.

- Una tasca important: *el responsable de grup*

Començar a tenir responsabilitats és molt important per a la futura participació en el moviment. Tenir cura i fer un seguiment de les responsabilitats és molt positiu i fer-ne revisió al final de curs, també. Massa vegades anem oblidant aspectes d'alguna tasca concreta i fem que, a poc a poc, vagi perdent valor fins que acaba sent una tradició i prou. Cal procurar que això no passi i tenir present que també cal aprendre a tenir

responsabilitats, amb tot el que comporta, perquè és part de la vessant educativa del MUEC.

Per tant, és necessari que cada grup tingui un responsable i que no sempre sigui el mateix. L'experiència de ser responsable ha de ser viscuda com una cosa que es fa poques vegades i que cal aprofitar-la. Algunes vegades s'incita a què la persona repeteixi la tasca de responsable perquè ja ho ha fet bé, li agrada, és dels qui sempre està al lloro... Això no acostuma a ser una bona pràctica perquè el més important és que tothom pugui sentir-se implicat i no que una persona acabi sent el responsable i que la resta s'hi arrepengui. En la majoria d'aquests casos, el grup està poc motivat i el responsable cremat perquè sempre és qui ha d'arrossegar la resta.

Les tasques del responsable de grup variaran segons l'edat dels integrants del grup i el temps que porten de rodatge. A un grup de secundaris que acaba de començar no se li pot demanar el mateix que a un de militants que porten tres anys a MUEC. En el primer cas, l'iniciador haurà de complementar el que, per edat o manca d'experiència, no pot arribar el responsable. Això no vol dir que ho faci tot ell. El responsable ha de sentir que és ell qui ho exerceix, malgrat que compta amb el suport de l'iniciador. És una qüestió de pedagogia. Les tasques del responsable són les següents:

- Vetllar per la gent del grup:

Aquesta és una tasca a fer conjuntament amb el consiliari i és per això que estaria bé quedar de tant en tant i comentar com va el grup. Es tracta d'anar observant com s'adapta la gent al grup, procurar que ningú es despengui (posant-lo al dia si no ha vingut a alguna reunió...), vetllar per la cohesió, tenir present el moment personal de cadascú...

- Conduir la RdV:

El consiliari acompanya la RdV donant elements per al jutjar, reorientant si creu que es desvia el tema i ajudant a centrar el fet de vida amb les vivències de Jesús. D'aquesta manera, es podrà aprofundir en l'anàlisi i l'espiritualitat que són el que ens donarà eines per a fer un bon jutjar. Qui ha presentat el fet és qui l'exposa. Però qui porta la RdV, és a dir, qui marca la pauta, qui decideix quan es passa al jutjar o l'actuar, qui intenta que es tregui tot el suc al fet... és el responsable. Això potser sembla una tasca difícil. En certa manera ho és. Requereix saber com portar una RdV, entreveure què se'n pot treure, procurar no molestar ningú quan se'l talla perquè se'n va per les branques, saber rectificar quan els altres li fan veure que cal fer-ho d'una altra manera... Però tot això ha de comptar amb la complicitat del grup. Ningú ho fa tot perfecte però de tot se n'aprèn. No cal que surti tot bé a la primera. És per això que també és important tenir cura de la preparació i la formació (això ho hauria de tenir present, sobretot, la comissió diocesana o el responsable de zona). També és important que l'iniciador hagi pogut transmetre com es fa una RdV.

- Coordinar el grup:

Tenir present el calendari d'activitats, avisar de canvis d'última hora, recordar què es farà el proper dia, avisar de les activitats de MUEC...

- Contacte amb la resta del moviment:

Transmetre les notícies del moviment (tan diocesà com catalanobalear com internacional) al grup. Això, depenent de cada diòcesi, pot implicar alguna reunió de tant en tant o entrar en contacte amb el responsable de zona que sigui. Cal una comunicació efectiva per tal que el grup no es desvinculi del moviment però tampoc és bo que el temps dedicat a informacions de MUEC sigui extens perquè llavors es deixa de fer grup.

És evident que no tothom podrà fer tot això. La manca de temps o de ganes impedeix que això es faci. Sempre es pot arribar a acords per tal de compartir tasques. Malgrat tot, l'ideal és que sigui una persona i que vagi rodant cada curs. És molt bo fer-ne un anàlisi al final de curs per tal de millorar de cara al següent. Si algú no acaba de fer les coses, no és bo trepitjar-li el terreny. Cal buscar solucions, oferir ajuda... però sempre amb el vist-i-plau de qui és l'encarregat de fer-ho perquè, si no ho fem així, no sentirà mai la responsabilitat.

També és bo plantejar-se aquestes tasques com un enriquiment personal. No oblidem mai que la finalitat és créixer un mateix i que creixi el grup. Això només s'aconsegueix amb esforç personal i aprenent a viure el dia a dia una mica més compromesos.

- *Una funció valuosa: el responsable d'economia*

El MUEC vol que els seus militants es sentin formar part del moviment i que hi participin activament, per això, els manté informats de les activitats que s'organitzen, realitza tot tipus de trobades..., i tot això costa diners. Si a això li afegim el fet que el MUEC pretén ser un moviment capaç d'autofinanciar-se (perquè no vol dependre de subvencions que de vegades no arriben) neix la necessitat d'establir unes quotes. Com a conseqüència d'això, apareix la figura del responsable d'economia.

En molts grups és el mateix responsable de grup qui també fa aquest paper, això no és dolent, el que seria negatiu és que aquest càrrec no fos rotatiu. Tothom en el grup ha de prendre responsabilitats.

Les tasques del responsable d'economia són les següents:

- Vetllar per a que el grup prengui un compromís amb el moviment pagant les quotes cada any.
- Ingressar els diners en el compte corrent o proporcionar el número als seus companys per a que ho puguin fer ells mateixos.
- Recolzar qualsevol tipus d'iniciativa de caire econòmic que pugui tenir el grup, com per exemple quotes solidàries, fons per a activitats del grup...

- *Un acompanyant: el consiliari*

El MUEC és un moviment portat per joves i, per tant, són ells els que han de ser els protagonistes. I ho han de ser per la raó que això els fa créixer i madurar mentre aprenen

a implicar-se i transformar el medi. Massa sovint es comenta que els joves s'ho troben tot fet i això és una de les raons que comporta passivitat. El MUEC, com a moviment educatiu, ha de procurar que això no sigui així i que els joves se sentin protagonistes i coresponsables de l'evolució del moviment i de la gent que en forma part. Això cal tenir-ho molt clar a la teoria i a la pràctica.

Ara bé, també és cert que els joves han de tenir algun referent, algú amb experiència que els ajudi i orienti en la seva tasca, algú que els doni elements nous de reflexió i enriquiment. Aquest "algú" es troba en la persona del consiliari.

El consiliari, per tant, **no s'ha de sentir protagonista sinó acompanyant**. Això implica dedicar algun temps a pensar en el grup, a analitzar la situació personal de cadascú, a sortir amb el grup, a ser present a les reunions... El consiliari és qui ha de tenir més clar que el MUEC és Evangelitzador, Educador i Eclesial i intentar que aquests elements siguin presents en el grup. Ha de vetllar per qui agafa responsabilitats, ajudar-lo en les seves tasques i procurar pel seu creixement personal. La missió més important del consiliari és la de ser l'impulsor del creixement en la fe del grup.

Durant la RdV és qui pot ajudar més a centrar l'espiritualitat del fet de vida. Donar elements pel jutjar creient (que moltes vegades és més que simplement procurar un text), procurar per la reflexió teològica... També és molt important que la gent vagi entenent l'espiritualitat dels moviments d'Acció Catòlica, és a dir, que l'espiritualitat no només es troba en la celebració sinó que s'ha de saber trobar en l'acció. Cal aprendre a llegir de la vida de cadascú per treure'n els fets de vida quan al grup li costi fer-ho. També cal insistir en el quadern de vida i la revisió del que s'està fent per tal que la gent se n'adoni de l'evolució personal i del grup.

El consiliari, en el grup, és qui educa en el compromís, situa en els textos bíblics, procura pels processos personals de la gent del grup i té una actitud d'*escolta activa*, és a dir, que escolta i intervé quan creu convenient per tal de resituar però no hauria de fer mai un llarg discurs ni parlar més ell que els altres.

Per tot això cal també un acompanyament entre consiliaris, reservar-se un temps pels espais formatius (trobades), demanar material a la comissió diocesana i al consiliari diocesà...

ESQUEMA PER A LA REVISIÓ DE VIDA (RdV)

1.- VEURE.

- Exposició del fet, una acció concreta viscuda (com va ser, on, quines persones hi van intervenir, quines van ser les reaccions del altres i les teves...).
- Elecció d'un d'ells.
- Conseqüències: del fet, de l'acció, de la situació concreta.
- Causes: a nivell personal, en l'ambient, en l'estructura (entre els joves, al centre d'estudi...).
- Trobar situacions similars de cadascú del grup.
- Resum-conclusió del veure, intentant remarcar l'actitud (la posició i motius) de les persones i grups.

2.- JUTJAR.

- Crítica d'aquestes actituds i reaccions, cercant criteris vàlids qui i què cal afavorir?
 - Afavorir les persones.
 - Actitud de servei.
 - ...
- Descubrim les contradiccions entre el que diem o pensem i el que fem.
- Mirem ara Jesús: què fa?, com actua?, què diu?, què hauria fet Ell en el meu lloc?
- Què hem descobert fins ara en aquesta RdV? Què ens ha aportat? Quins signes d'esperança hi trobem?

3.- ACTUAR.

- Què faré o farem davant el que hem descobert?
- Què vull aconseguir?
- Amb qui ho faré? Quan? Amb quins mitjans?
- Quan en tornarem a parlar?
- Pregària, final d'acció de gràcies.

REFLEXIÓ SOBRE LA RdV

Aquest és un resum de la xerrada que en Carles Torné (expresident mundial de la JECI-MIEC) ens va oferir el 17 de novembre de 2001 al Casal Borja de Sant Cugat en el context d'una trobada per aprofundir en la RdV. En ell també s'hi ha afegit part de les reflexions que els diferents grups van fer després de la xerrada i una col·lecta d'idees que han anat sorgint durant la resta del curs.

En el passatge de l'Evangeli de la visitació a Maria, trobem un exemple de la RdV. Maria, una vegada ha rebut la visita de l'àngel, no es posa a reflexionar sobre ella mateixa i sobre la sort que ha tingut. Ella es posa en moviment per anar a veure Elisabet que, tot i ser gran, està embarassada. Ho fa recorreguent un centenar de quilòmetres i hi va per ajudar-la. L'ha d'ajudar psicològicament i també en les tasques de la casa. És llavors que Maria descobreix que Déu exalta els humils. Per tant, ja tenim una primer tret de la RdV: **no ha de ser moralista**. No ens ha d'ensenyar com "s'han de fer les coses" sinó que ens ha d'ajudar a deixar-nos interpel·lar pels fets en la mesura que nosaltres també realitzem un esforç per aconseguir-ho. Cal saber **actuar** i **revisar**.

Per tant, cal que tinguem una idea important al cap: **una bona RdV és aquella que, quan l'hem acabada, ens fa dir coses que en un principi no hauríem dit**. Si només ens deixem portar pel primer que ens vingui al cap o pels prejudicis que tots tenim, no serà aprofitable. També és bo tenir present que l'important és deixar-nos portar per l'Esperit de la RdV i no pas estancar-nos en el mètode. El Veure, Jutjar i Actuar és bo sempre i quan el sapiguem adaptar a les circumstàncies i ens ho agafem com un mitjà que ens ajudi a aprofundir ¹.

Tenint present això, anem a reflexionar sobre de quina manera el mètode ens pot ajudar a la RdV:

→ VEURE:

Aquesta part és molt important perquè situa com es vol encarar la RdV. És bo que hi hagi hagut un treball previ amb el consiliari per tal de veure com s'anirà desenvolupant el fet i en quins aspectes cal aprofundir més. Els fets poden sorgir del fer diari o poden venir derivats del sentir-se cridat a fer una cosa. És molt important la manera com s'enfoca el fet.

Es tracta d'anar observant totes les parts del fet i destriant-ne tot el context necessari per comprendre'l. La resta del grup pot fer preguntes però no es tracta que sembli un interrogatori! La persona que el presenta s'està obrint a la resta del grup i cal tenir-hi un respecte i sensibilitat.

És molt important tenir present que el següent pas serà el "jutjar" i, aquest, s'ha de fer des de l'Evangeli. Per tant, ja s'han d'anar donant elements per encaminar-lo.

→ JUTJAR:

L'Evangeli mateix ens diu: "no jutgeu!"

Potser hauríem de canviar el terme i dir-ne "discernir". I és que el que cal fer és veure la mirada de Crist a la realitat. Passar del dolor, desencís... a la lloança. És Crist qui ens hi porta. "Allò que esperem no ho veiem perquè sinó no seria esperança" Ro 8, Cal aprendre a viure els compromisos i els fracassos i cal veure-hi Déu.

¹ Per a més informació, veure el llibret: "RdV: Esperit i mètode" de Quaderns de Formació editat pel CCME.

El "jutjar" no s'ha de fer mai amb vistes a un possible actuar. El "jutjar" ha de ser autònom.

Generalment hi ajuda fer una estona de pregària, silenci i reflexió personal a partir d'alguna lectura. Després es pot posar en comú al grup.

No hem de reproduir la crítica fàcil ni recórrer als tòpics sinó que ens hem de deixar interpel·lar. El "jutjar" és el procés d'interiorització i descoberta de Jesús al món.

→ ACTUAR:

Les declaracions de bona voluntat ja les podem deixar de banda d'un bon principi perquè un és com és i no canvia així com així. L'"actuar" ens ha de permetre l'encontre amb l'altre: l'evangelització. L'"actuar" sempre és en clau de testimoniatge. El sol fet de posar en paraules l'experiència que un té o ha fet ja és un bon actuar perquè ens alimentem de la fe dels altres.

És important reconèixer que la RdV ens ha canviat i ens ha transformat interiorment. És a partir de la nostra pròpia transformació que podrem canviar el nostre entorn.

→ CAL TENIR PRESENT:

De fets de vida ens en passen cada dia. El problema és que no tenim el xip de quedar-nos amb ells. Anem atabalats i a la nostra i se'ns passen per alt o els oblidem. El resultat és que quan fem ronda de fets a l'inici del grup molt sovint no en tenim o ens costa treure'n. És bo que ens fixem en les converses que tenim fora de l'estona del grup perquè segur que apareixen multituds de fets de vida. Cal aprendre a analitzar la realitat i prendre la RdV com un fet quotidià. De "veure, jutjar i actuar" en fem molt sovint el que passa és que ho fem de forma inconscient i poc aprofundida. Per produir una veritable transformació en nosaltres mateixos i en el nostre entorn cal ser-ne conscients i cal il·luminar-lo amb el que ens diu Jesús.

Per tal que la RdV surti bé cal que estiguem mentalitzats del que anem a fer. És bo que la gent sàpiga amb antel·lació quin fet de vida es tractarà a la següent reunió. D'aquesta manera no es perdrà temps en situar-se. En grups que es troben cada quinze dies és molt recomanable de fer durar el fet una sessió i no allargar-lo perquè llavors s'oblida l'anàlisi realitzat el dia anterior. El responsable de grup ha de procurar que la persona que presenta el fet el dugui preparat. Un mètode que ajuda a preparar un fet molt bé és fer-ne pregària (plantejar-lo tranquil·lament, des de tots els punts de vista buscant-ne causes i conseqüències, fer silenci i deixar-se interpel·lar). Aquest és un procés totalment personal que ajuda a identificar, encara més, els trets més importants del fet i a plantejar-lo amb més claredat al grup. També va molt bé haver-ne parlat amb el consiliari perquè així es podrà encarar el jutjar més bé. El responsable també ha de procurar d'informar els que no hi han anat per tal que no es trobin perduts a les següents sessions. És el consiliari qui ha d'ajudar a aprofundir en el fet i intervenir només per resituar o mostrar algun aspecte del fet que sigui important. És el responsable de grup qui ha de dur la RdV. En aquest sentit, la formació i les trobades de responsables de grup són molt importants en quant a la dinàmica i el bon funcionament dels grups. També és bo que aquest càrrec tingui durada limitada d'un curs i que tothom vagi passant pel procés perquè és bo prendre responsabilitats i aprendre a fer-ho.

El "veure" és una part molt important en el procés educatiu. Ajuda a estimular la curiositat, a aprendre a tenir inquietuds pel món que ens envolta, a preocupar-se per les

coses. Una curiositat sana és necessària per desenvolupar una empatia amb el món. Estimular la lectura de llibres, de diaris... és molt bo, no per a treure fets directament -- ja s'ha dit que els fets han de partir de la vida pròpia -- però sí per estimular, indirectament, a què surtin.

El "jutjar" no és criticar sinó buscar la presència de Déu. Fer una reflexió creient és fer pregària del fet plantejat. Que cadascú es deixi interpel·lar pel fet i hi aportï la seva experiència. És important fer uns moments de silenci perquè cadascú pugui reflexionar. Després és bo que el grup canviï de to fruit de la reflexió (fer una pregària adreçada, una confessió, una experiència...) A vegades s'agafa com a objectiu del "jutjar" l'agafar un text de l'Evangeli que il·lumini un fet concret. Això és un error. A vegades un text concret ajuda però no s'ha d'oblidar que l'Evangeli ha d'interpel·lar la nostra vida però no intentar veure la vida en l'Evangeli. No es pot treure un text de context. Cal no perdre de vista tot l'Evangeli quan ens concentrem en un text. És per això que és tan important el paper del consiliari en aquest moment de la RdV.

Usar la llibreta de RdV ens serveix perquè és una manera d'observar el nostre procés. Acaba sent una mena de referent personal en un món de gran relativisme. Ens serveix per adonar-nos que el relat de la nostra vida el fem nosaltres mateixos però no estem sols, el fem amb Déu i una comunitat. També ajuda a saber pensar (les idees s'aclareixen més si un aprèn a pensar amb paper i llapis).

Cal tenir en compte que la RdV no ha de solucionar res. No es tracta de fer teràpia de grup, ni de buscar consol ni de pensar que es trobarà la solució (en cas que es plantegi un problema). Es tracta de treballar un fet de vida tot reflexionant-hi. **La RdV ens ajuda a trobar Déu en el dia a dia.**

Hem de tenir present que el mètode de RdV només ens vol ajudar però a vegades va bé saltar-se'l. No hem de donar-li més importància que el fet de ser un mètode.

Molt important! Una RdV no és una discussió teòrica sobre un tema. Quan parlem d'un tema tots sabem què hem de dir, quins arguments donar, què pensen més o menys els altres... Una RdV és sobre un fet concret. Cal exposar-lo i deixar-se interpel·lar pel mateix. Per fer això no hem de buscar la solució sinó reflexionar sobre la pregunta. No s'ha d'oblidar mai l'objectiu de la RdV.

En resum: **cal preparar bé el fet, assimilar el "veure" com un fet profund, el "jutjar" com una pregària-reflexió-discerniment i "l'actuar" com una transformació interior que t'impulsa a canviar el teu entorn. Hem de fer del grup un espai de trobada amb l'altre i de la RdV una manera de notar la presència de Jesús al món, una reflexió sobre un fet quotidià que ens allunya de la crítica ja sabuda i ens fa créixer interiorment.**